

La [portada](#) del web de [Las Provincias](#) aquesta vesprada resumia perfectament quin ha estat el tarannà de l'executiu valencià en el 2009, el seu *annus horribilis*: fer-se les fotos com si tot fóra *mirabilis*. Com en una pel·lícula de Hollywood: *happy end*. Com si res no haguera passat, perquè, efectivament, si tens un [amic jutge](#), no passa res de res. Aquest brindis de Camps, radiant com fa temps no se'l veia, amb sucs de taronja i d'orxata, fa l'efecte d'un colofó ben *happy* a l'escapoliment de les gurtèlides corretjades. Fugida endavant i provisional, cert, però fugida en qualsevol cas. Innocents, podríem pensar alguns que si Camps es preocupara pels treballadors valencians tant com pels xiringuitos d'El Saler potser la cosa aniria d'una altra manera. Estalvieu innocència, això és ciència ficció. Camps ha de fer i fa el que sap: vestir trages i fer-se fotos, que per això és President. La innocència, sobretot la valenciana, és un bé escàs, força explotat, i tots els contribuents l'abandonarem fa temps, conscients que la supervivència dels xiringuitos és, per suposat, infinitament més important per a la nostra economia que la mort de les [taulelles](#) (valencianes quasi totes a l'Estat, per cert) i que, en fi, d'alguna cosa ha de poder brindar aquesta gent ara que no tenen diners per a inauguracions ni cap altra política que la del xiringuito. El Gens Honorable brinda *happy* perquè l'[adoctrinament](#) continua funcionant: l'atur és problema exclusiu de ZP. Camps sap, millor que cap altre polític, amagar el cap sota l'ala i, si se la tallen, fa com els xiquets que es tapen els ulls i diuen: *no estic!*

Button

Button

«[Celebration](#)» (Benny Benassi Remix), de [Madonna](#)